

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: I GRAVCAPELLET

Citation: Aarestrup, Emil: "I GRAVCAPELLET", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 223. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid74250/facsimile.pdf> (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

I GRAVCAPELLET.

Hvor Richard Løvehjerte
Begravet, man os viste,
Du støtted i Capellet
Dig til hans Kobberkiste.

Fra dine unge Kinder
Var Sundhedsfylden veget,
Og deres Roser havde
En tidlig Kummer bleget.

Du støtted dig, som aned
Du, at den dæmringsfulde
Gravhvælving efterstræbte
Dit Hjerte med sin Kulde.

Som om den tappre Fyrste
Din Uskyld maatte kjende,
Og ridderlig mod Døden
For dig sin Bue spænde.

Men han er selv beseiret
Og fanget af din Fiende —
Tomt hænger nu hans Harnisk
Og stumt hans Horn derinde.

FLUGT.

Skjæbnen truer — lad os ile
Did, hvor Bjergene sig styrte
Ned i Dalen med et Belte
Af den eviggrønne Myrthe.

Med det kolde Sundhedsbæger,
Med de dundrende Kaskader,
Med den blanke, mørkblaa Gletscher
Og de høie Colonnader.

Med hiint Alpehorn, som toner
Et Godnat til alle Smerter;
Med Sneelagenet, som ruller
Over altfor hede Hjerter.

Lad os ile, lad os synke,
Hvor de unge Geder græsse,
Hvor den milde Jordbund nærer
En medlidende Cypresse!
